Fra Det Kgl. Biblioteks tekstportal (tekster.kb.dk)

Forfatter: Stuckenberg, Viggo

Titel: LANDSKAB

Citation: Stuckenberg, Viggo: ”LANDSKAB”, i Stuckenberg, Viggo: *Samlede Værker*, 1910-11, s. 198. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-stuckenberg02-shoot-workid76334/facsimile.pdf (tilgået 24. april 2024)

Anvendt udgave: Samlede Værker

hver lys Skærsommernat, hver dughvid Time,
mit Liv sig løfter fra den tavse Jord
og stiger om mig som et Taagefior,
der huser mine Drømmes Sølverstime,

og langsomt bølger det, i Drift, i Dvælen,
og skjuler Vejens flade Flod af Støv
og skælver som en Skov af sølvhvidt Løv,
mens Nattens Dug mig rinder gennem Sjælen.

LANDSKAB

En Egn med øde Markers milevide
jordflade Bølger,
en Egn ved Solfaldstide,
da Graavejrsdagens Lys-Lig bæres hjem
saa køligt blegt, saa udpint stille,
mens Regn og Nat i Afstand følger.

Og ude imod Vest, lavt nede
langs Kimmingranden rinder der en lille
rød Stribe Solblod, saa det himmelbrede
graagrove Skyhæng faar en plettet Bræm.
Midt gennem Egnen flader sig en Vej
i træge Bugter og forsvinder ude
mod Solblodsstriben som en graahvid Streg
tværs over den uhyre Brakjordspude.

Og over dette arme Øde dør saa Dagen
en ensom Død;

Vejstregen slettes, og en fattig Klynge
Markhytter skutter angst sig som i Aandenød,
og fra en Skærvedynge
flyver en Krage tungt og jordlavt bort.

Der slaar en enkelt Lyd ud over Ødet,
saa klangløs haard, saa skærpet kort —
et Vrag af Lyd paa dette brede Hav af Luft og Jord;
og naar den store Stilhed har den dødet
og slettet Vragets sidste Spor,
slaar atter Lyden paa den regngraa Stilhed Brud
og skærer Veje sig til alle Sider — — —
Mens Solblodsstriben langsomt rinder ud,
en trælsom Stenhugger ved Vejen slider.

BOGTRYKKERRIM

GJORTE I HALVSØVNE

Jeg sad og saa paa min Plænes Græs,
— Kompres —
jeg sad og stirred et kort Minut,
— Skudt —
jeg sad og stirred mit hele Liv,
— Kursiv —
og gult blev Græsset, mit Skæg blev hvidt,
og alting flasked sig lige skidt!
— Petit —